

ved den Maade, hvorpaa disse befarne Folk tages, givet dem nogen Begunstigelse; der er allerede derved taget et Hensyn, som noget ligner det, der er taget med Hensyn til Mandsskabet af Forstærkningen, idet man først indkalder det befarne Mandsskab, som har Kul Togt, derefter det med 1 Togt, det med 2 Togter o. s. v., hvilket altsaa vil sige, at de, der have gjort Tjeneste tidligere, i paakommende Tilfælde indkaldes senere. Skulle vi altsaa udrukke Flaaden saaledes, at der skal bruges et stort Antal befarent Mandsskab, tager man dette i den Folgeorden, at de, der have gjort mindst Tjeneste, tages først, og derefter de, der have gjort mere Tjeneste, hvilket altsaa er fuldstændig overensstemmende med, hvad man har søgt at gjøre gjældende ved Indkaldelsen til Linien og Forstærkningen. Naar man imidlertid yderligere vil gaae over til den Begunstigelse, hvorom her er Tale, idet man siger, at der i Tjenesten for Folk under 38 Aar afgaaer eet Aar for hvert Togt, den befarne Mand har ud over 1 Togt, vil man ligefrem forminde Antallet af de Befarne, der kunne indkaldes til Flaaden, og det kunde altsaa være muligt — jeg frygter næsten for, at det vilde blive Tilfældet —, at vi derved vilde faae for faa Befarne, saaledes at man ikke kunde faae faa Mange, som behøvedes til dermed at besætte Flaaden. Selv om der nu end er den Stemning tilstede, at vi ville begunstige dem, som have den længere Uddannelsesetid, seer jeg dog ikke, hvorfor vi skulle tage nogen af de Befarne bort, da der ikke er nogen Bestemmelse for, at de Folk, som gaae ud af deres Række, skulle gjøre Tjeneste noget andet Sted. Forholdet er ikke analogt mellem Hærens Børnepligtige og det befarne Mandsskab, idet alle Hærens Børnepligtige indkaldes, medens der af det befarne Mandsskab kun indkaldes saa Mange, som man behøver. Foraa vidt kan jeg altsaa følge den ærede Ordfører og slutte mig til ham ved at stemme imod Uendringforslaget under Nr. 63; men naar han udtalte sig saa stærkt imod Underændringsforslaget under Nr. 64, maa jeg tilstaae, at jeg ikke ganske forstaaer Grunden dertil. Der staaer nemlig i selve Uendringforslaget: „Har nogen Befaren i Løbet af et Aar erholdt Underholdningspenge

i over 3 Maanedes, uden i samme Aar at være bleven anvendt til Tjeneste, da bliver der" o. s. v., men disse Ord, „uden i samme Aar at være bleven anvendt til Tjeneste“, foreslaae et Par ærede Medlemmer af Udvalget at skulle udgaae af Uendringforslaget. Det foreskommer mig imidlertid, at dette derved bliver noget taaleligere for den ærede Ordfører, at det kommer nærmere hen til den Tanke, han har haft, men iøvrigt anseer jeg det for at være temmelig ligegyldigt, enten disse Ord staae der eller ikke, thi det befarne Mandsskab faaer kun Underholdningspenge, naar det ligger hjemme uden at være til Tjeneste, og altsaa indeholde disse Ord kun en yderligere Tilføielse, imod hvilken jeg ikke troer, man behøver at træde stærkt op. Derimod mener jeg, at den Adskillelse, jeg har tilladt mig at fremhæve mellem de Børnepligtige ved Hæren og de Befarne, maa føre til, at Uendringforslaget under Nr. 63 ikke kan vedtages.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

C. B. Nyholm: Jeg havde den Tro, at den ærede Formand ikke vilde nægte mig, hvad han pleier at tilstaae Andre, nemlig at gjøre en kort Bemærkning. Det har han imidlertid gjort, og jeg frasalder derfor Ordet.

Formanden: Jeg skal bemærke, at det ikke er en Ret for Medlemmer at erholde Ordet for korte Berigtigelser — om korte Bemærkninger er der efter Forretningsordenen ikke Tale —; men det berøer paa Formandens Skøn, navnlig om, hvorvidt det fremmer Forhandlingerne eller ikke, og for mit Skøn i dette Tilfælde finder jeg ikke Anledning til at gjøre Regnskab.

C. B. Nyholm: Det veed jeg meget godt, men den ærede Formand pleier at give andre Medlemmer Ordet for korte Bemærkninger (Formanden: Ikke altid!), og jeg troede derfor ogsaa, at han vilde give mig det.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds har Ordet.